

Kriuhnaastihin Turkkuses lauantaina 19.3.2016

Ilkka-Pohjalainen 13.4.2016

Pitää oikeen toimittaa, ku pitkästä aikaa päästihin ihmisten ilimoolle – oikeen latomerestä oikian meren rannalle käymäs. Turuun eteläpohojalaaseet haastoo meitä kylähän ja mehän tietysti meemmä ku on joku niin hullu jotta käsköö meitä.

Oikiastansa otimma starttia jo keskkiviikkona Alavurelta, Hautamäen Airi oli koonnu kaikki soittajansa kasahan ja valtuustosali pullisteli ihmisistä. Lauantai-aamulla ennen sianpieremää olimma menos Turku kohti 30 hengen voimmalla. Ja ajatelkaa - esiintyjistä suurin osa oli Suomen mestaria – ja se kans kuuluu.

Pienin oli 9-vuotias poika, jotei palijo kaksrivisen takaa näkynty, eikä jalaakkaa ulettunu lavittalta laattiahan asti, mutta prätää vain kus se päästi tulohon kiperän polokan eikä trenkänny vaharata yhtää sormihinsa. Seki oli jo pari vuotta aikaa saanu mestaruuren. Mihinkähän vielä kerkiää ku pääsöö meille asti? Aron Jorma juonti ja Rauhalan velijekset ja Ronuuttajakki oli joukos.

Isoos kaupungis on aina kimurantti juttu se yleesö. Tulooko sitä vai nuollahanko kynsiänsä. Meilloli tuuria. Turuun Sanomat rapääsi isoon jutun ja tuli vahavalta latomerestä lähtenysiä, jokkei ollu eres seuran jäseniäkää. Tupa oli niin täynnä jotta paikat naskuu, ei ollu ikänä ollu kuulemma niin vahavalta väkiä. Tunnelma oli katos ja lujaa kyseltihin, koska tuumma uurestansa, tällääsiä tilaasuuksia ku kaivataas enemmän. Sanoon jotta täältä pitää ny mennä välillä pois ennenku voirahan tulla uurestansa.

Päävastaajana oli E-P:n Murreseura Krannit, joka vastas järiestelyystä. Sei ookkaa niin yksinkertaanen asia ku äkkipäätä luulis. Siinä saa niin heleposti takkihinsa kunei yhtää tierä tulooko ketää. Linijapiili maksaa jo hunajaa ja väen pitää ruokkia mennen tullen. Aron Jorman mahas taisi olla perhosia joku päivää ennen reisia.

On se mahtavaa ku tämän päivän äireet ja isät kyyttää kakarojansa soittohaijootuksiin ja niille ostetahan pelit ja vehkehet. Mun nuoruuresnani soli eri juttu. Moni sanoo jottolis ollu kova hinku soittaa, muttei ollu minkäälläasta peliä ja vanhemmat tykkäs, jotta son joutavaa spelaamista. Ny ostetahan kyllä 15 vanhalle monen tonnin uruut, eikä pelijätä yhtää, jotta harrastus lopahtaa siihen ku saarahan se peli kotia.

Ny sitte tuloo monta vapaata ehtoja ku kansalaasopiston piirit loppuu ens viikolla. Moon vähä ollu takajaloollani asian puolesta ku olovana joka vuosi lukukausi lyhenöö. Mum mielestäni se sais kestää toukokuun loppuhun ja alakaa syyskuun aluusta. Toukokuu on kuorojen konserttiaikaa ja harijootusaika jää liika lyhkääseksi ku 12.4. loppuu. Kuoroolla ku on kaiken maailman valtakunnalliset ja piirien koitokset kesällä. Nykki orottaa Vaasas kuoropäivät ja sielä pitää osatakki jotaki, jottei kuulostaasi niinku kipiää kissiä räälätäs.

Mutta kesää kohore mennähän lujaa. On mahtava ku lenkillä kottaraaset viheltää perähän, tuloo niin flikkaanen olo, kunei näin klupukymmenellä pahemmin enää kukaa viheltele perähän. Tuonne luomarrantahan on tullu sellaaasia punaasia flakuja johonon syrämmen kuva. Minen oo pääsnä träille onko se merkki tervehellisestä poluusta vai voiisko se olla varootus, jotta täälä saattaa tulla vastahan se kaksimetrinen, harmaatukkaanen, joka aiheuttaa syrämmentykytyksiä. Mutta motan siitä tänä keväänä selevää. Vietellähän kevättä.

Aino Mäki-Kaukola (E-P:n Murreseura Krannien hallituksen jäsen)